

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 05, 2014

Nummer 5, 2014

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2014:1043](#) 11-02-2014

Langedijk/omgevingsvergunning

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2014:371](#) 28-01-2014

Staphorst/omgevingsvergunning

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2014:691](#) 26-02-2014

Enschede/bestemmingsplan 'Eschmarke Zuid West 2010'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2014:670](#) 26-02-2014

Brielle/bestemmingsplan 't Woud'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2014:602](#) 26-02-2014

Provincie Noord-Brabant/reactieve aanwijzing

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2014:612](#) 26-02-2014

gedeputeerde staten Noord-Brabant/reactieve aanwijzing

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2014:653](#) 26-02-2014

Edam-Volendam/bestemmingsplan 'Monnickendam Binnen de Vesting 2013'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2014:576](#) 19-02-2014

Strijen/bestemmingsplan 'Striene'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2014:584](#) 19-02-2014

Den Haag/bestemmingsplan 'Bezuidenhout'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2014:512](#) 19-02-2014

Venray/bestemmingsplan 'De Brier'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2014:551](#) 19-02-2014

Pijnacker-Nootdorp/bestemmingsplan 'Historische kern Delfgauw'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2014:570](#) 19-02-2014

Waterland/bestemmingsplan 'Watergang - Bedrijventerrein De Dollard'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2014:305](#) 05-02-2014

Westvoorne/planschade

RECHTSPRAAK

Westvoorne/planschade

Gunstige bestemmingsplanwijziging als compensatie in natura.

Casus

Appellant heeft op 4 april 2007 het college verzocht om vergoeding van schade ten gevolge van het op 15 december 2006 in werking getreden bestemmingsplan 'Hortweg'. In dat plan zijn de onder het oude bestemmingsplan 'Landelijk Gebied Rockanje, 2e herziening' toegestane bouw- en gebruiksmogelijkheden op de percelen van appellant beperkt.

Op verzoek van het college heeft de SAOZ een advies uitgebracht waarin de SAOZ heeft geconcludeerd dat appellant een schade van € 470.513 heeft geleden, waarvan een gedeelte van € 316.150 anderszins zou kunnen worden verzekerd door het aan appellant toezeggen van een voor hem gunstige wijziging van het bestemmingsplan 'Landelijk Gebied Westvoorne'.

Bij besluit van 8 november 2011 heeft het college, in overeenstemming met deze adviezen van de SAOZ, appellant een schadevergoeding van € 470.513 toegekend, die tot een bedrag van € 154.363, vermeerderd met de wettelijke rente, wordt uitbetaald en die met betrekking tot het resterende schadebedrag van € 316.150 wordt vergoed door een voor appellant gunstige bestemmingsplanwijziging. Het college zal daartoe een wijzigingsprocedure opstarten.

Rechtsvraag

Is met het voornemen tot een bestemmingsplanwijziging de geleden planschade anderszins verzekerd?

Uitspraak

Artikel 49 van de WRO sluit compensatie in natura niet uit, in welk geval schadevergoeding in geld achterwege kan blijven, omdat de schade anderszins is verzekerd. In het besluit van 8 november 2011 is bepaald dat de geleden planschade gedeeltelijk wordt vergoed door een voor appellant gunstige bestemmingsplanwijziging en dat het college daartoe een wijzigingsprocedure zal opstarten. De rechtbank heeft terecht, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 27 april 2005, overwogen dat het college hiermee niet heeft

kunnen volstaan en in het besluit ook had dienen te bepalen dat, indien de wijziging van het bestemmingsplan niet tot stand kan worden gebracht, appellant alsnog een aanvullende vergoeding in geld zal ontvangen, vermeerderd met de wettelijke rente. Anders dan appellant betoogt, heeft de rechtbank hiermee geen onjuiste uitleg gegeven aan artikel 49 van de WRO.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 05-02-2014

ECLI: ECLI:NL:RVS:2014:305

Zaaknummer: 201302866/1/A2

Wetsartikelen: 49 WRO

RECHTSPRAAK

Brielle/bestemmingsplan 't Woud'

Bedrijfswoning gebruikt als woning. Persoonsgebonden overgangsrecht of uitsterfregeling.

In het plan is voor een bedrijfswoning die als burgerwoning wordt gebruikt een persoonsgebonden overgangsrecht opgenomen. De Afdeling is van oordeel dat het in een situatie als de onderhavige op de weg van de raad ligt om te bezien of voor het betrokken geval een uitsterfregeling had kunnen worden opgenomen in plaats van persoonsgebonden gebruiksovergangsrecht. Een dergelijke uitsterfregeling kan bijvoorbeeld inhouden dat de woning als bedrijfswoning wordt bestemd met de daarbij behorende bouwregels, maar dat in afwijking van het verbod van burgerbewoning, dit gebruik wordt toegestaan, met dien verstande dat op het moment dat de burgerbewoning van de desbetreffende woning eindigt, dit gebruik hierna niet langer is toegestaan. Een dergelijke uitsterfregeling is niet persoonsgebonden en biedt meer zekerheid voor de bewoners.

De Afdeling overweegt dat hoewel het gebruik onder een uitsterfregeling mogelijk langer blijft voortbestaan, een uitsterfregeling – net als persoonsgebonden overgangsrecht – naar haar aard een tijdelijke regeling is en er niet aan afdoet dat de woning is bestemd voor gebruik als bedrijfswoning. De Afdeling acht niet inzichtelijk gemaakt in hoeverre de keuze voor een uitsterfregeling zou leiden tot grotere ruimtelijke implicaties dan die welke gepaard gaan met de huidige planregeling die strekt tot toekenning van de bestemming 'Bedrijf' met de aanduidingen 'bedrijfswoning' en 'specifieke vorm van bedrijf – woning', welke laatstgenoemde aanduiding ziet op persoonsgebonden overgangsrecht. De Afdeling acht voorts het argument van de raad dat het belang van appellanten niet wordt geschaad doordat de woning als bedrijfswoning aantrekkelijk is voor kopers afkomstig van het bedrijventerrein niet overtuigend, onder meer gezien de vraag die vanaf dit terrein kan worden verwacht naar bedrijfswoningen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 26-02-2014

ECLI: ECLI:NL:RVS:2014:670

Zaaknummer: 201306674/1/R4

Wetsartikelen: 3:46 Awb

RECHTSPRAAK

Provincie Noord-Brabant/reactieve aanwijzing

Reactieve aanwijzing. Schuilgelegenheden buiten het bestaande bouwblok.

Wijzigingsbevoegdheid inzake schuilgelegenheden buiten het bestaande bouwblok is niet in strijd met de verordening aangezien bij de toepassing zal worden getoetst aan de verordening. Voorts dient te worden voldaan aan andere voorwaarden. Bovendien wordt in de verordening het uitgangspunt gehanteerd dat het aan gemeentebesturen is om in concrete gevallen vorm te geven aan de in de verordening opgenomen algemene zorgplicht voor ruimtelijke kwaliteit.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 26-02-2014

ECLI: ECLI:NL:RVS:2014:602

Zaaknummer: 201211520/1/R3

RECHTSPRAAK

Edam-Volendam/bestemmingsplan 'Monnickendam Binnen de Vesting 2013'

SER-ladder en wijzigingsbevoegdheid. DPO.

Naar het oordeel van de Afdeling houdt opname van een wijzigingsbevoegdheid in een bestemmingsplan in dat de daarmee mogelijk te maken ontwikkelingen in beginsel in overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening moeten worden geacht. Dit betekent dat de raad reeds bij het opnemen van de wijzigingsbevoegdheid inzicht zal moeten geven in de vraag of binnen de planperiode met een regionale behoefte aan de mogelijk te maken ontwikkelingen rekening moet worden gehouden en of deze ontwikkelingen in het licht van de overige in artikel 3.1.6, tweede lid, geformuleerde voorwaarden binnen het plangebied zullen kunnen worden gerealiseerd. Hetzelfde geldt voor de vraag of kan worden voldaan aan de voorwaarden die de provinciale verordening stelt aan het mogelijk maken van grootschalige detailhandel en de vraag welke gevolgen de met de wijzigingsbevoegdheid mogelijk te maken ontwikkelingen kunnen hebben voor de verkeersstromen. De raad zal daarbij na moeten gaan of de realisering van de verschillende ontwikkelingen die de wijzigingsbevoegdheid mogelijk maakt, past binnen de kaders van artikel 3.1.6, tweede lid, van het Bro en het bepaalde in de verordening. Niet kan worden volstaan met een beoordeling van alleen de beoogde mix van detailhandel, dienstverlening, horeca en woningen.

De stedelijke ontwikkelingen die met de wijzigingsbevoegdheid mogelijk worden gemaakt, behelzen meer dan alleen detailhandel, maar ook dienstverlening, horeca en woningen. Van onderzoek naar de regionale behoefte daarvan is niet gebleken, zodat geen inzicht bestaat in de vraag of binnen de planperiode met een regionale behoefte aan de mogelijk te maken ontwikkelingen rekening moet worden gehouden en of deze ontwikkelingen in het licht van de overige in artikel 3.1.6, tweede lid, geformuleerde voorwaarden binnen het plangebied zullen kunnen worden gerealiseerd.

Voorts heeft de raad ten onrechte geen inzicht gegeven in de omvang en afwikkeling van de verkeersstromen die bij de door de wijzigingsbevoegdheid mogelijk gemaakte ontwikkelingen kunnen ontstaan.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 26-02-2014

ECLI: ECLI:NL:RVS:2014:653

Zaaknummer: 201305787/1/R1

Wetsartikelen: 4.1 lid 2 Wro, 1.1.1 lid 1 onder i Bro en 3.1.6 lid 2 Bro

RECHTSPRAAK

gedeputeerde staten Noord-Brabant/reactieve aanwijzing

Reactieve aanwijzing inzake dierenpension in groenblauwe mantel. Niet-agrarische activiteit. Milieucategorie. VNG-brochure.

Een dierenpension wordt in de VNG-brochure aangemerkt als een bedrijf in categorie 3.2. Appellanten en het gemeentebestuur hebben met hun standpunt dat het dierenpension volgens de ruimtelijke onderbouwing na het treffen van maatregelen voldoet aan normen uit de Wet geluidhinder en in milieuhygiënisch opzicht aanvaardbaar is, onvoldoende aannemelijk gemaakt dat het dierenpension een activiteit is die vergelijkbaar is met activiteiten uit categorie 1 of 2 van de VNG-brochure. Het argument dat feitelijk geen sprake zal zijn van de vestiging van een bedrijf in categorie 3.2, nu ter plaatse al een melkrundveehouderij in deze categorie is gevestigd en eerder op dit perceel een varkenshouderij in categorie 4.1 is gesaneerd, gaat eraan voorbij dat volgens het projectbesluit een niet-agrarische ontwikkeling wordt toegevoegd die ingevolge de Verordening niet is toegestaan in de groenblauwe mantel.

Het college heeft in redelijkheid aan het belang van het tegengaan van niet-agrarische activiteiten die volgens de verordening niet thuishoren in de groenblauwe mantel een zwaarder gewicht kunnen toekennen dan aan het belang van appellanten bij exploitatie van een dierenpension bij het agrarische bedrijf.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 26-02-2014

ECLI: ECLI:NL:RVS:2014:612

Zaaknummer: 201300847/1/R3

Wetsartikelen: 3.8 lid 6 Wro

RECHTSPRAAK

Enschede/bestemmingsplan 'Eschmarke Zuid West 2010'

Onderzoek woningbehoefte. Economische crisis en krimp.

De Afdeling overweegt dat de economische crisis, de bevolkingskrimp in een gemeente en een toename van de werkloosheid, niet per definitie met zich brengen dat in een gemeente geen behoefte aan nieuwe woningen is of kan ontstaan. Ter zitting is gebleken dat het woonwensonderzoek, waarnaar de raad in de stukken verwijst, geen rapport betreft. De raad heeft ter zitting toegelicht dat hij met dat onderzoek doelt op de belangstelling die is geregistreerd door de gemeente op woonbeurzen en op informatie uit gesprekken met potentiële kopers. Hiermee is naar het oordeel van de Afdeling niet aannemelijk gemaakt dat behoefte bestaat aan de bouw van 110 woningen in het gebied Leuriks Oost.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 26-02-2014

ECLI: ECLI:NL:RVS:2014:691

Zaaknummer: 201308301/1/R6

RECHTSPRAAK

Waterland/bestemmingsplan 'Watergang - Bedrijventerrein De Dollard'

Uitbreiding bedrijventerrein. Provinciale verordening. Begrip stedelijke ontwikkeling. SER-ladder. Relativiteitsbeginsel.

De Afdeling stelt vast dat de voorziene uitbreiding van het bedrijventerrein niet is opgenomen in de geldende provinciale planningsopgave van 6 februari 2012. De voorziene uitbreiding is derhalve in strijd met de Provinciale Ruimtelijke Verordening Structuurvisie (PRVS).

De Afdeling is voorts van oordeel dat het plan een nieuwe stedelijke ontwikkeling als bedoeld in artikel 3.1.6, tweede lid, van het Bro mogelijk maakt, nu het plan in een uitbreiding van het bedrijventerrein voorziet. De stelling van de raad dat per saldo de oppervlakte aan bedrijventerreinen niet zal toenemen vanwege de herstructurering van het bedrijventerrein 'Hellingweg' binnen de planperiode, daargelaten of deze stelling juist is, doet daaraan niet af. Deze omstandigheid neemt immers niet weg dat de voorziene uitbreiding van het bedrijventerrein op een perceel dat onder het voorheen geldende plan was bestemd als 'Natuurgebied II' een planologisch nieuwe ontwikkeling betreft. De raad diende derhalve in de plantoelichting te verantwoorden dat aan de voorwaarden in artikel 3.1.6, tweede lid, van het Bro wordt voldaan.

De Afdeling overweegt dat zowel artikel 11, eerste lid, van de PRVS als artikel 3.1.6, tweede lid, van het Bro beogen om vanuit een oogpunt van zuinig en zorgvuldig ruimtegebruik planologisch ongewenste versnippering en leegstand te voorkomen. Blijkens haar statuten is het belang van Behoud Waterland het behoud en het herstel van het natuurlijk milieu en het landelijk karakter van Waterland. Genoemde artikelen strekken tot bescherming van deze belangen, nu het in belang is van onder andere Behoud Waterland dat het perceel dat voorheen was bestemd als 'Natuurgebied II' niet onnodig wordt bebouwd.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 19-02-2014

ECLI: ECLI:NL:RVS:2014:570

Zaaknummer: 201306647/1/R1

Wetsartikelen: 1.1.1 lid 1 aanhef en onder i Bro, 3.1.6 lid 2 Bro en 8:69a Awb

RECHTSPRAAK

Venray/bestemmingsplan 'De Brier'

Regeling perifere detailhandel.

Het vaststellen van het toegestane assortiment in de assortimentslijst PDV is een te vergaande beperking van de gebruiksmogelijkheden van het in geding zijnde perceel. Een bestemmingsplan kan weliswaar regels bevatten met betrekking tot branches van detailhandel, maar daaronder valt niet tevens het gedetailleerd vaststellen van het toegestane assortiment. De Afdeling komt tot deze uitleg omdat het uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening als zodanig niet van belang is welke specifieke goederen verkocht worden wanneer deze binnen de toegestane branche vallen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 19-02-2014

ECLI: ECLI:NL:RVS:2014:512

Zaaknummer: 201302826/1/R1

Wetsartikelen: 3.1.2 lid 2 Bro

RECHTSPRAAK

Strijen/bestemmingsplan 'Striene'

Geluidbeperkende maatregelen. Geen voorwaardelijke verplichting tot aanleg.

De planregels bevatten geen voorwaardelijke verplichting tot het aanbrengen van asfaltverharding op het parkeerterrein. Ter zitting is gebleken dat het gemeentebestuur eigenaar is van de grond en het parkeerterrein zelf zal aanleggen. Volgens de raad heeft de gemeente toegezegd dat het parkeerterrein zal worden voorzien van een asfaltverharding. Onder deze omstandigheden kon de raad er naar het oordeel van de Afdeling in redelijkheid van afzien een voorwaardelijke verplichting tot het aanbrengen van de asfaltverharding in de planregels op te nemen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 19-02-2014

ECLI: ECLI:NL:RVS:2014:576

Zaaknummer: 201306688/1/R6

RECHTSPRAAK

Den Haag/bestemmingsplan 'Bezuidenhout'

Conserverend plan in plaats van beheersverordening. Gevolgen regeling dakopbouwen voor parkeersituatie.

De raad heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat hij voor het plangebied geen beheersverordening maar wel een conserverend plan kon vaststellen aangezien voor dit deel van het grondgebied immers ruimtelijke ontwikkelingen worden voorzien.

Bij een representatieve invulling van hetgeen het plan maximaal mogelijk maakt, zullen nieuwe ontwikkelingen kunnen leiden tot een toename van de parkeerbehoefte. De raad heeft ter zitting erkend dat niet berekend is welke gevolgen het toestaan van dakopbouwen in een groot deel van het plangebied heeft voor de parkeerbehoefte. De raad heeft, nu niet in geschil is dat zich reeds een parkeertekort voordoet, niet inzichtelijk gemaakt wat dit betekent voor de parkeersituatie.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 19-02-2014

ECLI: ECLI:NL:RVS:2014:584

Zaaknummer: 201308531/1/R6

Wetsartikelen: 3.38 lid 1 Wro

RECHTSPRAAK

Pijnacker-Nootdorp/bestemmingsplan 'Historische kern Delfgauw'

Geurbelasting als gevolg van grillroom. Betekenis Activiteitenbesluit milieubeheer.

Een grillroom kan leiden tot geurbelasting op de woning van appellant in het bijzonder gelet op de geringe afstand tussen de grillroom en die woning. In de afwegingen ten aanzien van de ruimtelijke aanvaardbaarheid van een grillroom op deze plek diende de mogelijke geurbelasting derhalve te worden betrokken. Niet is gebleken dat de raad ten behoeve van de vestiging van een grillroom op deze plek onderzoek heeft verricht naar de te verwachten geurbelasting en de mogelijkheden om deze zo nodig te voorkomen of te beperken. In zoverre is het besluit niet met de vereiste zorgvuldigheid voorbereid. Dat, zoals de raad stelt, geen overtredingen van het Activiteitenbesluit milieubeheer zijn geconstateerd is in dit verband niet van doorslaggevende betekenis, omdat in of krachtens het Activiteitenbesluit milieubeheer geen regels voor de maximaal aanvaardbare geurbelasting vanwege een inrichting als deze zijn gesteld, maar alleen middelvoorschriften.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 19-02-2014

ECLI: ECLI:NL:RVS:2014:551

Zaaknummer: 201209436/1/R4

RECHTSPRAAK

Langedijk/omgevingsvergunning

Aantal parkeerplaatsen bij verkoop- en winkelruimte. Aangepaste tekening waarop in totaal 37 parkeerplaatsen zijn ingetekend. Herstellen gebrek.

Verweerder heeft voor wat betreft de te hanteren parkeerkencijfers voor de begane grond van het pand onderscheid gemaakt tussen de functies verkoopruimte en showroom. De rechtbank is van oordeel dat verweerder dit onderscheid ten onrechte heeft gemaakt. Binnen een winkelconcept zoals dat beoogd is, ligt het maken van een dergelijk strikt onderscheid naar het oordeel van de rechtbank niet in de rede. Ter zitting is ook bevestigd dat geen sprake zal zijn van een strikte scheiding tussen een winkel- en showroomgedeelte op de begane grond van het pand.

Bij brief van 7 augustus 2013 heeft verweerder, naar aanleiding van de uitspraak van de voorzieningenrechter, een aangepaste tekening ingestuurd, waarop in totaal 37 parkeerplaatsen ten noorden en zuiden van het pand op de locatie zijn ingetekend. De rechtbank is van oordeel dat, indien deze tekening tot onderdeel van de omgevingsvergunning wordt gemaakt, het project in voldoende parkeerplaatsen voorziet. Indien het voornoemde gebrek wordt hersteld, ziet de rechtbank geen aanleiding te oordelen dat het project niet is voorzien van een goede ruimtelijke onderbouwing.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 11-02-2014

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2014:1043

Zaaknummer: AWB-13_954

Wetsartikelen: 2.12 lid 1 onder a onder 3 Wabo, 8:51a lid 1 Awb en 8:80a Awb

RECHTSPRAAK

Staphorst/omgevingsvergunning

Aanzienlijke afstand tussen hoofdgebouw en bijgebouw is binnen het beschermd dorpsgezicht in het belang van een goede ruimtelijke ordening ongewenst.

Bij besluit van 9 juli 2013 heeft verweerder geweigerd om eisers een omgevingsvergunning te verlenen voor het bouwen van een woning en een schuur achter het perceel [adres 1] te Rouveen. Eisers hebben tegen dit besluit bij brief van 19 augustus 2013 beroep ingesteld.

Eisers zijn eigenaar van een onbebouwd perceel, gelegen achter de [adres 1] te Rouveen. Het gebied rondom de Oude Rijksweg te Staphorst en Rouveen, waarbinnen dit onbebouwde perceel is gelegen, is aangewezen als beschermd dorpsgezicht. Eiser heeft in het najaar van 2010 een aanvraag gedaan om verlening van een omgevingsvergunning ten behoeve van de bouw van een schuur op dit perceel. Nadat deze aanvankelijk was verleend, heeft verweerder deze bij het besluit op bezwaar van 25 oktober 2011 herroepen. Het besluit van 25 oktober 2011 staat thans in rechte vast. Eisers hadden reeds een begin gemaakt met de bouw van de schuur. Het fundament en de kelder van de schuur waren inmiddels gerealiseerd en zijn nog altijd op het perceel aanwezig.

Eisers willen thans op dit onbebouwde perceel een woning met schuur oprichten. De bebouwde oppervlakte van de te bouwen woning bedraagt 200 m² en de bebouwde oppervlakte van de te bouwen schuur bedraagt 150 m². De te bouwen woning krijgt het uiterlijk van een Staphorster boerderij, met rieten kap. De te bouwen schuur zal worden opgericht op de plek waar reeds eerder een begin gemaakt was met de bouw van een schuur, in een hoek van het onbebouwde perceel, vlak bij de grens van het perceel [adres 2] te Rouveen.

De rechtbank stelt voorop dat het perceel waarop het bouwplan gesitueerd is, gelegen is binnen de begrenzing van het – ten tijde van de aanvraag om omgevingsvergunning geldende – bestemmingsplan ‘Oude Rijksweg-Gemeenteweg’. De gronden behorend tot dit perceel hebben daarin deels de bestemming ‘agrarijs gebied met landschappelijke waarde’ en deels ‘agrarijs bedrijfsdoeleinden II’. Vast staat dat het bouwplan in strijd is met de

planvoorschriften, behorend bij dit bestemmingsplan (hierna: de planvoorschriften). Niet in geschil is voorts dat het bouwplan eveneens in strijd is met het inmiddels vastgestelde bestemmingsplan 'De Streek'.

Verweerder voert bij de beoordeling of een omgevingsvergunning kan worden verleend het beleid zoals neergelegd in de door de gemeenteraad vastgestelde beleidsnotitie 'Open plekken Staphorst'.

De rechtbank is van oordeel dat de gemeenteraad zich in het besluit tot weigering van een vvgb terecht op het standpunt heeft gesteld dat niet voldaan wordt aan de voorwaarde in de beleidsnotitie dat slechts 75 m² aan bijgebouwen is toegestaan. De te bouwen schuur heeft immers een oppervlakte van 150 m². Niet gebleken is dat sprake is van bijzondere omstandigheden als bedoeld in artikel 4:84 van de Awb, op grond waarvan moet worden geoordeeld dat het handelen overeenkomstig de beleidsregel onevenredig is in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen.

De rechtbank constateert voorts dat het bijgebouw in een hoek van het perceel gesitueerd is, op korte afstand van bestaande bebouwing van anderen. Tussen het hoofdgebouw (de te bouwen woning van eisers) en het te bouwen bijgebouw is in het bouwplan voorts sprake van een ongebruikelijk aanzienlijke afstand. Naar het oordeel van de rechtbank heeft de gemeenteraad zich in het besluit waarbij een vvgb is geweigerd terecht op het standpunt gesteld dat de situering van het bijgebouw ten opzichte van het hoofdgebouw ertoe leidt dat de erven van eisers en belanghebbenden ruimtelijk in elkaar grijpen. Naar het oordeel van de rechtbank heeft de gemeenteraad zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat deze opzet van het bouwplan binnen het beschermd dorpsgezicht in het belang van een goede ruimtelijke ordening ongewenst is.

De rechtbank is gelet op hetgeen hiervoor is overwogen van oordeel dat de gemeenteraad in redelijkheid heeft kunnen weigeren om een vvgb te verlenen ten behoeve van het bouwplan. Verweerder heeft, gelet op het bepaalde in artikel 2.27, eerste lid, van de Wabo, dan ook terecht geweigerd om een omgevingsvergunning te verlenen ten behoeve van het bouwplan.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 28-01-2014

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2014:371

Zaaknummer: Awb 13/1912

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 onder c Wabo, 2.27 lid 1 Wabo en 4:84 Awb